

Hall of Shame i Uppsala

Maj 2000

Förra veckan berättade jag hur hembygden syns tydligare, får skarpare konturer, när man ser på de på håll. I detta fall från New York via Internet. I USA har man t.ex. en kraftigt utbyggd kultur där man förhärligar den egna nationens och dess fantastiska företräden, det må vara rymdforskning eller mängden kvalster i sängen. Allt som går att framhäva framhäver man utan blygsel. En av dessa uttryck är dessa ständiga HALL OF FAME som man hittar i snart sagt varje kvarter. Och det slår mig då att "så gör vi inte i Uppland". Vi säger inte att Radio Uppland är världens bästa radiostation som har de bästa och mest jämställda manliga och kvinnliga reportrarna. Vi säger inte att Uppsala Domkyrka överflyglar allt man sett i den kinesiska kulturen vid samma tid. Nej vi skrapar med foten och säger sluddrigt att Radio Uppland det är ... ja ..vanligt oansenligt pratande osv. Och i stället för att framhäva domkyrkans mästerlighet åker författare till Kina och kommer ut med stora böcker om Den Hemliga Staden som inte är ett hälften så storslaget bygge.

I Sverige och Uppland skäms vi ofta, framför allt när vi framhäver våra positiva sidor. Jag känner en Invandrad chilensare som så gärna vill bli svensk medan hans svenska fru helst vill vara "osvensk".

Vi borde i stället öppna ett nytt museum uppe på Slottet. Inte ett hall of Fame men väl ett Hall of Shame. Där kunde vi samla ihop alla felbyggen som Sverige nu försöker göra sig berömda på. Vi har felbygget regalskeppet Wasa, en båt som inte ens lyckades ta sig från varvet ut till öppen sjö. Vi har Poltava, Sveriges nesligaste förlust som svenska folket, genom Peter Englund's bok, gjorde till en storsäljare. Vi frossar i detta nederlag men segern vid Narva den skäms vi för. Vi visar fram Carl Bildt som en lysande intellektuell fastän han egentligen endast har en medioker examen bland politiker som inte har någon utbildning alls. På slätten tror minsta grushög att den är ett berg. Vi har JAS, den flygande jordfräsen, till vars ära vi äntligen borde bygga en skulptur. Där, i detta Hall of Shame, skulle vi dessutom visa fram allt vi skäms för: våra politiker typ Bo Lundgren eller Bosse Ringholm. kunde finnas i ingångshallen som små apertizer.

Vi kunde också ha en avdelning där vi samlar de företeelser som vi skyller på när det går fel, Ett slags Hall of Blame. Där kunde finnas minnen av det vi skyller ifrån oss på: vår barndom, lokala politiker, ens uppväxt, Hitler, Stalin, pappa, mamma.

Under den tid jag var Uppsalabaserad skådespelare, och det visade sig att ingen var intresserad av våra föreställningar, så skyllde jag på att ABF hade drejkurser den dagen alternativt på TV som just denna kväll visade en Tjeckisk kortfilm om hur man gör ost. Dessa svepskäl skulle finnas representerade.

Ja sannerligen! Vore detta inte något för vår lamslagna och handlingsförlamade kommun att satsa på. Jag menar Musiken Hus riskerar ju , likt Omnibus Kammarblåsare , att bli något unikt och storslaget. Och sånt orkar vi inte bära i vår ödmjukhet.

Till ett Hall of Shame behövs inga särskilda pengar. Man ställa bara in några skärmar med bilder i Konstmuseets lokaler som snart står öde. Det blir billigt och bra och ett mysigt litet ställe för stadens rättshaverister, nedskärare, rättrådiga moralister och kritiska miljöpartister att strosa omkring och njuta i.

Medborgare: Låt oss bygga ett Hall of Shame och ett Hall of Blame ett monument över vår ödmjukhet.